

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24.08.2001, sp. zn. 11 Co 716/2001, ECLI:CZ:KSOS:2001:11.CO.716.2001.1

Číslo: 45/2002

Právní věta:

Pro závěr, že ustanovení občanského soudního řádu ve znění zákona č. 30/2000 Sb. se uplatní i pro řízení zahájená před 1. lednem 2001 (bod 1 hlavy první, části dvanácté, zákona č. 30/2000 Sb.), není podstatné, jak dlouhou dobu před tímto datem řízení probíhalo a kolik procesních úkonů soud učinil v době od 1. ledna 2001.

Jde-li o rozsudek, jímž bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 2000 Kč (§ 202 odst. 2 o. s. ř.), není odvolání přípustné ani proti výroku o nákladech řízení.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 24.08.2001

Spisová značka: 11 Co 716/2001

Číslo rozhodnutí: 45

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: 30/2000 Sb. hlava 1. část 12 bod 1
hlava 1. část 12 bod 15 99/1963 Sb. § 202 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Proti rozsudku, jímž byl zamítnut návrh žalobce, aby žalovaný byl povinen zaplatit mu částku 1000 Kč s příslušenstvím, žalobci uložena povinnost zaplatit žalovanému na nákladech řízení 4370 Kč k rukám advokáta JUDr. Z. M. do tří dnů od právní moci rozsudku a České republice na účet okresního soudu na nákladech řízení částku 5850,60 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, podal žalobce odvolání, jímž napadl rozsudek O k r e s n í h o s o u d u v Novém Jičíně ze dne 12. 4. 2001 v celém rozsahu. Okresnímu soudu vytýkal, že se vůbec neopírá o provedené důkazy, nesprávně zjistil skutkový stav a vyvodil z něj chybné právní závěry. Nesouhlasil ani s postupem okresního soudu, který dne 12. 4. 2001, ač jej žalobce žádal o odročení jednání, ve věci jednal a rozhodl. Žalobce nesouhlasil ani s poučením o odvolání, neboť dle jeho názoru za účinnosti občanského soudního řádu ve znění do 31. 12. 2000 proběhlo celé řízení, vyjma posledního jednání ve věci dne 12. 4. 2001. Pro případ, že by odvolací soud posuzoval přípustnost odvolání dle ustanovení § 202 odst. 2 o. s. ř. ve znění zákona č. 30/2000 Sb., navrhoval žalobce změnu napadeného rozsudku alespoň v nákladových

výrocích, a to tak, aby odvolací soud aplikoval ustanovení § 150 o. s. ř. a změnil nákladové výroky tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo a že náklady České republiky je povinen zaplatit žalovaný. Důvodem, pro který by mělo být aplikováno ustanovení § 150 o. s. ř., je dle žalobce skutečnost, že bez jeho jakéhokoli zavinění pouhou změnou zákona byla odňata možnost bránit se meritornímu rozhodnutí.

Žalovaný se k podanému odvolání nevyjádřil.

K r a j s k ý s o u d v Ostravě odvolání jako nepřipustné odmítl.

Z odůvodnění:

Nejprve se odvolací soud zabýval přípustností podaného odvolání. Vycházel přitom z části dvanácté, hlavy I, bodu 15. občanského soudního řádu ve znění zákona č. 30/2000 Sb., dle kterého se odvolání proti rozhodnutím soudu prvního stupně vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (před 1. 1. 2001) nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů.

V daném případě byl napadený rozsudek vydán 12. 4. 2001, tedy již za účinnosti občanského soudního řádu ve znění zákona č. 30/2000 Sb. Řízení před okresním soudem přitom proběhlo v souladu s bodem 1, části 12, hlava I, dle kterého platí tento zákon i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Není přitom podstatné, jak dlouhou dobu před 1. 1. 2001 řízení probíhalo a kolik úkonů bylo učiněno po 1. 1. 2001. Okresní soud si správně vyložil přechodná ustanovení občanského soudního řádu a po 1. 1. 2001 postupoval dle občanského soudního řádu ve znění účinném k tomuto datu. Aplikace novelizovaného občanského soudního řádu je patrná i ze samotného protokolu o jednání ze dne 12. 4. 2001, kdy byli účastníci řízení poučeni dle ustanovení § 119a o. s. ř. ve znění zákona č. 30/2000 Sb. Z uvedeného je zřejmé, že pro odvolací řízení je nutno aplikovat ustanovení občanského soudního řádu ve znění zákona č. 30/2000 Sb., neboť také napadený rozsudek byl vydán za účinnosti zákona č. 30/2000 Sb.

Tento právní předpis ustanovením § 202 odst. 2 stanoví, že odvolání není přípustné proti rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 2000 Kč, přičemž se nepřihlíží k příslušenství pohledávky.

Není sporu o tom, že žalovaná částka nepřevyšuje částku 2000 Kč, proto nelze rozsudek okresního soudu přezkoumat v souladu s ustanovením § 218 písm. c) o. s. ř., a to v celém rozsahu.

Okresní soud nesprávně poučil účastníky o možnosti podat odvolání proti tzv. vedlejším výrokům tj. výrokům nákladovým. Občanský soudní řád nemá ustanovení, ze kterého by vyplývala možnost přezkoumání nákladových výroků v tzv. bagatelních sporech. Je třeba vycházet z toho, že zákon výslovně nepřipouští odvolání proti rozsudku ve věci samé, jímž bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřesahujícím částku 2000 Kč. Neumožňuje-li zákon podat odvolání proti rozsudku ve věci samé, znamená to, že nelze podat odvolání ani do výroků ostatních, tedy např. i do výroku o nákladech řízení. Jedním z předpokladů potřebných pro přezkoumání rozhodnutí okresního soudu je přípustnost odvolání (viz ustanovení § 206 odst. 1 o. s. ř.). Není-li proti rozhodnutí ve věci samé odvolání přípustné, nelze aplikovat ustanovení § 206 odst. 3 o. s. ř. a nelze tedy přezkoumat rozhodnutí okresního soudu ani ve vztahu k vedlejším výrokům.